

Odolanów, dnia 08 marca 2016r.

Naczelny Sąd Administracyjny

ul. Gabriela Piotra Boduena 3/5

00-011 Warszawa

Za pośrednictwem:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań

Skarżący:

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt

ul. 11 listopada 29, 28-300 Jędrzejów

reprezentowany przez: Kancelaria Adwokacka

adwokat Marcin Staniak

ul. Zagórska 18a/4, 23-355 Kielce

Organ:

Burmistrz Gminy i Miasta Odolanów

ul. Rynek 11, 63-430 Odolanów

reprezentowany przez: radca prawny Włodzimierz Płocharz

ul. Strzelecka 40, 63-430 Odolanów

Sygnatura akt I Instancji: IV SAB/Po 155/15

SKARGA KASACYJNA

W imieniu skarżącego zaskarżam w części tj. pkt. 2 i 3 wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 03 lutego 2016 roku wydany w sprawie IV SAB/Po 155/15 umarzający postępowanie i stwierdzający bezczynność organu:

Wyrokowi Sądu I instancji zarzucam:

1. naruszenie prawa procesowego, które miało istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 161 § 1 pkt. 3 ustawy prawo o postępowaniu przed sądem administracyjnymi poprzez jego nie zastosowanie i poprzez to stwierdzenie że bezczynność organu miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa,
2. naruszenie prawa procesowego które miało istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 133 § 1 ustawy prawo o postępowaniu przed sądem administracyjnymi poprzez jego nie zastosowanie i poprzez to stwierdzenie że organ otrzymał wniosek o udostępnienie informacji publicznej, który następnie trafił do katalogu pocztowego SPAM,
3. naruszenie prawa procesowego które miało istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 149 § 1

ustawy prawo o postępowaniu przed sądem administracyjnymi poprzez jego niewłaściwą interpretację i nie umorzenie postępowania sądowego jako bezprzedmiotowego na skutek udzielenia odpowiedzi na wniosek o udostępnienie informacji publicznej przed wydaniem wyroku przez sąd.

Wnoszę o:

- 1) uchylenie zaskarżonego wyroku w pkt. 2 i 3 i umorzenie postępowania sądowo jako bezprzedmiotowego oraz orzeczenie o kosztach postępowania ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w części określonej w punkcie 2 i 3 w jakim stwierdza, że bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych,
- 2) rozpoznanie skargi na rozprawie;
- 3) zasądzenie od strony na rzecz skarżącego kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów postępowania kasacyjnego oraz kosztów postępowania poniesionych przed sądem pierwszej instancji.

Uzasadnienie

1. Nie można się zgodzić, że w niniejszej sprawie organ przyznał, co wynika z informacji zawartej na stronie 3 (drugi akapit) uzasadnienia wyroku, jakoby wniosek o udostępnienie informacji publicznej od skarżącego miał trafić do folderu SPAM. Organ w odpowiedzi na skargę wyraźnie stwierdził, że nie otrzymał takiego wniosku w ogóle. W odpowiedzi na skargę organ także wyraźnie stwierdził, że po otrzymaniu skargi dokonał oględzin skrzynki i ustalił, że takiego wniosku nie ma w żadnym folderze skrzynki pocztowej. Nie można zgodzić się także z poglądem pierwotnie wyrażonym w wyroku NSA uchylającym wyrok WSA, że organ mógł otrzymać ten wniosek. Żadna informacja zawarta w skardze kasacyjnej oraz w skardze skarżącego nie uprawniała do takiej tezy. Skarżący nawet nie uprawdopodobnił swojej tezy, nie przedstawił dowodów jakoby z nagłówka wiadomości (wspominanych w skardze kasacyjnej logów) wynikało, że organ miał otrzymać taką wiadomość – brak takich dokumentów w aktach sprawy. Wskazywany w skardze kasacyjnej nagłówek wiadomości, to prawdopodobnie zapis negocjacji między serwerami pocztowymi który można odczytać w treści samej wiadomości. Na marginesie chce stwierdzić, że taki wniosek jak wynika z akt sprawy został wysłany do bardzo wielu gmin lub innych organów i może się zdarzyć, że dana gmina jego nie otrzymała. Nie była to przecież informacja wysłana tylko do organu, ale wielu innych gmin. Reasumując wyrok WSA został wydany w oparciu o błędnie ustalony fakt otrzymania wniosku o udostępnienie informacji publicznej,

podczas gdy organ w ogóle nie otrzymał wiadomości na serwer pocztowy. Tak samo na stronie 4 błędnie zawarto informację, jakoby przed NSA organ nie zaprzeczył, że wniosek otrzymał, podczas gdy organ nie wystosował odpowiedzi na skargę kasacyjną i nie przedstawił swojego stanowiska (organ wskazuje także, że uzasadnienie w tej części na stronie 6 dotyczy prawdopodobnie innego stanu faktycznego i innego organu na co wskazuje adres mailowy um_konin@konet.pl, zamiast sekretaria@odolanow.pl).

2. Wobec faktu udzielenia odpowiedzi na wniosek zawarty w skardze przed wydaniem wyroku w sprawie przez WSA organ nie pozostawał w beczynności. Jako powszechne przyjmowane jest bowiem stanowisko, że bezprzedmiotowe jest postępowanie sądowe, skoro organ udzielił już odpowiedzi na wniosek, co do którego organ pozostawał w beczynności – tak uchwała siedmiu sędziów NSA z dnia 26 listopada 2008r. Sygn. akt I OPS 6/08 oraz NSA z 25.10.2005r. sygn. Akt II OSK 85/05, lex nr 188791, postanowienie NSA z dnia 14 stycznia 1987r. Sygn. Akt IV SAB 14/86, ONSA 1987/1/7. W niniejszej sprawie Burmistrz udzielił skarżącemu odpowiedzi na jego wniosek zawarty w skardze (w zasadzie jak podkreśla skarżący w skardze jedynie treść wniosku) przed wydaniem wyroku, o czym poinformował w piśmie procesowym i na skutek czego postępowanie zostało umorzone w zakresie zobowiązania burmistrza do odpowiedzi na wniosek – przestał więc istnieć przedmiot zaskarżenia. Zważyć także należy, że wina organu w udzieleniu odpowiedzi nie dotyczy okresu dwóch lat ale krótszego. Organ od samego początku kwestionował otrzymanie wniosku w ogóle, organ twierdził i nadal twierdzi iż przed otrzymaniem w skardze kopii wniosku nie została ona w ogóle przesłana na adres organu, a przyczyny tego są indyferentne. Wydanie wyroku w sytuacji udzielenia odpowiedzi nie znajduje także uzasadnienia w wykładni historycznej, gdzie skarga na beczynność organu pojawia się jako środek przymuszania organów administracji do podjęcia żądanej czynności. Skoro więc organ podejmuje nawet w toku postępowania sądowego daną czynność, to nie celowe jest wydanie orzeczenia stwierdzającego że beczynność zachodziła.

Załączniki:

1. 2 odpisy skargi,
2. dowód uiszczenia opłaty sądowej